

МАШИНОБУДІВНИК

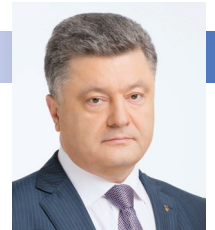

ГАЗЕТА ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ ПАТ «НВП «БІЛЬШОВИК»

Газета заснована в грудні 1922 року

№2 (7906) 6 листопада 2015 року

Дорогі співвітчизники!

Сьогодні ми відзначаємо 71-шу річницю звільнення України від нацистів, вшановуємо пам'ять полеглих, вклоняємось воїнам-визволителям, усім, хто зробив свій внесок у перемогу в Другій світовій війні.

Ми пишаємось героїзмом, силою духу та мужністю наших ветеранів, які у ті буремні роки звільнили від окупантів рідну землю та багато європейських країн, а згодом у надзвичайно важких умовах відбудували зруйновані міста та села, відродили економічний потенціал, плекали наше мирне майбутнє.

Саме на українській землі у роки Другої світової війни визначалася подальша доля людства – тут відбулися одні з наймасштабніших та найбільш кровопролитних битв із ворогом. Неоціненним є внесок українців у спільну перемогу народів Європи над нацизмом.

На жаль, уже у XXI столітті, після семи десятиліть по закінченню найбільшого в історії людства військового конфлікту, через агресію Російської Федерації та підконтрольних їй терористичних формувань українці зі зброєю в руках захищають суверенітет та територіальну цілісність не лише своєї держави, а й спокій народів усієї Європи.

Сучасні захисники України виявились гідними слави своїх дідів та прадідів, а тому я твердо вірю у нашу перемогу.

Вітаю усіх вас, дорогі співвітчизники, із 71-ю річницею звільнення української землі від нацистів.

Слава Україні!
Президент України

Петро Порошенко

Історія країни

Відродження з попелу

Днями Україна відмічала 71-у річницю визволення країни від німецьких загарбників. Наша Батьківщина після Другої світової війни, без перебільшення, відроджувалася з попелу. Серед колишніх республік Союзу РСР, а також держав світу, втягнутих у війну, Україна одна з країн, яка зазнала найбільших матеріальних і соціальних втрат. Конкретні цифри та факти руйнацій просто приголомшують своїми масштабами.

Безпосередні збитки, завдані німецькими окупантами та їхніми сателітами народному господарству нашої держави, становили за офіційними даними 285 млрд крб у цінах 1940 року, або майже 42% усіх втрат, завданих тодішньому СРСР. Уся сума збитків, яких зазнали народне господарство й населення України, сягнула майже 1200 млрд. карбованців.

Загарбники перетворили в руїни 714 міст і селищ, понад 28 тисяч сіл, без даху над головою залишилося понад 10 млн людей. Доля Хатини у Білорусі або чеського селища Лідіце, які були вщент спалені з їхніми жителями, спіткала, за неповними даними істориків, 259 сіл України. Крім того, за час війни зруйновано 15 тисяч промислових підприємств, майже 33 тисячі шкіл, середніх і вищих навчальних закладів, науково-дослідних установ, понад 18 тисяч установ охорони здоров'я. З музеїв УРСР вивезено близько 40 тисяч картин, експонатів, а також інших художніх цінностей.

Проте найтрагічніші соціальні втрати – загибель людей у боях з ворогом, роз-

стріляні, вивезені на каторжні роботи до Німеччини мирні жителі. Так, населення Української РСР 1940 року, як свідчить офіційна державна статистика, становило 41,3 млн. людей. На 1 січня 1945 року в Україні було зареєстровано 27 383 тисяч чоловік. Різниця становить 13 917 тисяч громадян. Отже, можна вважати, що в роки Другої світової війни лише прямі втрати України – майже 14 мільйонів осіб.

Або ще один красномовний факт. Усього з радянських територій було депортовано 2,8 мільйона громадян. Водночас із України до Німеччини як робочу силу було вивезено 2,2 мільйона людей або майже 80 відсотків від загальної кількості.

У лавах радянської армії воювало понад 7 мільйонів українців. Кожен другий із них загинув на фронті, кожен другий із тих, хто залишився живим, став на все життя інвалідом. Українці склали в радянській армії другу за чисельністю національну групу. Серед вищих офіцерів, зокрема командуючих фронтів і армій, було чимало українців. Найвідоміші з них – Андрій

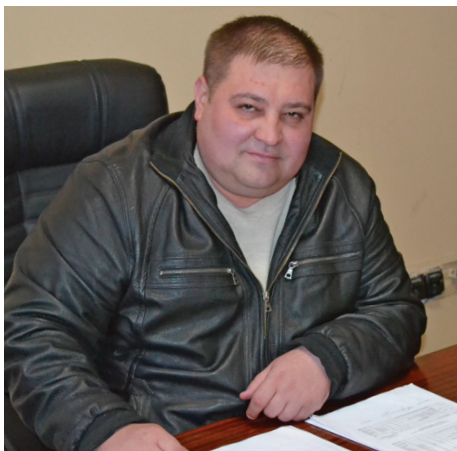
Єрмоєнко, Семен Тимошенко, Родіон Малиновський, Микола Ватутін, Іван Черняхівський, Павло Рибалко, Кирило Москаленко та Пилип Жмаченко.

Військовий подвиг багатьох українців відзначено найвищими нагородами. Серед них – 2072 удостоєні звання Героїв Радянського Союзу, 32 українці – двічі. А льотчик-винищувач Іван Кожедуб, який народився на Сумщині, став тричі Героєм Радянського Союзу. Багато представників української землі стали і повними кавалерами ордена Слави. З 7 мільйонів орденів і медалей, вручених солдатам і офіцерам Радянської Армії, 2,5 мільйона одержали жителі України.

Необхідно пам'ятати і про бійців УПА. І хоча ця сторінка історії до кінця й сьогодні невідома, за підрахунками експертів, через лави українських збройних формувань пройшло близько 500 тисяч людей. Ці патріоти теж боролися за незалежність своєї Батьківщини і не хотіли миритися з пануванням на території України тоталітарних режимів.

Також 120 тисяч наших співвітчизників воювали в арміях антигітлерівської коаліції (США, Канади, Франції, Польщі та Чехословаччини). На відзнаку мужності й героїзму українського народу, який захищав свою землю від поневолювачів, почесне звання «Місто-герой» було присвоєно Києву, Одесі, Керчі та Севастополю.

Андрій Кучеров

Вихід з «піке»

В минулому номері газети Голова правління – генеральний директор ПАТ «НВП «Більшовик» Роман Білоскурский в інтерв'ю розповідав про роботу, яка ведеться керівництвом заводу по залученню замовлень на підприємство. Це дуже важливе питання, яке турбує колектив заводу. З цього приводу, редакція звернулася до заступника генерального директора з питань комерційної діяльності Ігоря Коваленка та директора департаменту з питань виробництва Миколи Іванушка.

Ігорю Борисовичу, робітників підприємства турбує питання залучення замовлень для забезпечення безперервної роботи заводу. Які є практичні досягнення?

І.Б.: Хочу зазначити, що керівна ланка заводу, незважаючи на скрутну економічну ситуацію в державі, щоденно працює над тим, щоб наше підприємство мало завантаженість у вигляді замовлень, а робітники отримували стабільну зарплату за виконану роботу. Як перший практичний крок в цьому напрямку – кількомісячний контракт, який нещодавно був укладений з одним дніпропетровським підприємством. Цьому заводу ми передаємо гумозмішувач на 270 літрів. Перші гроші від загальної суми вже поступили на рахунок заводу, що дає можливість без затримок виплачувати колективу заробітну платню. В цьому контексті хочу зауважити, що в цьому році у нас немає ані копійки заборгованості по виплаті у державний бюджет обов'язкових податків. Так, існує заборгованість за минулі роки, але і вона планово погашатиметься.

Що ж стосується гумозмішувача, то він відправиться на дніпропетровський завод після повного розрахунку. Підкреслю, що це тільки перший крок, за яким будуть і інші. Щоденно керівництво проводить активні переговори з вітчизняними партнерами. Їх практичні результати ми обов'язково будемо оприлюднювати.

Ветерани цехів згадують, як наша продукція експортувалася на інші континенти. Її можна знайти на підприємствах Ірану або Індії. Сьогодні є можливість співпрацювати з іноземними компаніями?

І.Б.: Так, країни Азії завжди були привабливими у плані вкладення коштів. Однією такою країною, наприклад, є Іран. З нього ось-ось будуть зняті економічні санкції і крупний гравець на ринку нафти, яким є ця країна, почне відроджувати свою міць. За часів СРСР там побудовані і сьогодні діють 12 заводів по виробництву гумових шин. Наш завод поставляв необхідне устаткування у цю країну. І зацікавленість з їх боку неабияка. Тому я найближчим часом лечу в Іран, безпосередньо на заводи, що використовують наше обладнання для практичних переговорів з можливістю укладання довгострокових контрактів.

Або давайте розглянемо ринок Індії. У цій країні працюють 18 заводів, які використовують обладнання нашого заводу. Однак, плідна робота буде налагоджена після сплати боргових комісійних агенту по двом контрактам, які були накопичені ще з 2013 року. У найближчій перспективі ми розраховуємося і зможемо розширити сферу наших комерційних інтересів і на цю країну.

Донедавна один з головних замовників продукції «Більшовика» була Росія та підприємства Донбасу. Однак, цивілізовані стосунки з підприємствами з цих регіонів неможливі...

І.Б.: Так, це правда. Сьогодні, за відомими причинами, ми не співпрацюємо з російським ринком та підприємствами, що знаходяться на окупованій території Донбасу. Це чимала втрата (близько 70% замовлень), але будемо сподіватись, що українська земля повернеться під контроль офіційної влади, а люди отримають можливість працювати та достойно існувати. Що ж стосується російського ринку,

то нормалізація спільних відносин, в тому числі і в економічних питаннях, залежить від керівництва цієї країни.

Наш завод налагоджує зв'язки з українськими портами. Є успіхи у цьому напрямку?

І.Б.: Нещодавно у нас була делегація з порту Південного, що на Одещині. Навантаження на них після закриття кримських напрямків значно зросла. Партнерів інтересувала спроможність нашого заводу здійснити ремонт багатотонного вагоноперекидача. В першу чергу представників порту цікавив професійний рівень наших зварювальників. Побачене їх приємно вразило. Попереду спільна робота.

Крім того, обов'язково необхідно згадати і про вітчизняні горнозбагачувальні комбінати. Їх потреби у обладнанні та комплектуючих, що зможе виробляти «Більшовик», чималі. Ми запропонували свої послуги у виробництві комплектуючих та запчастин для обладнання Полтавського ГЗК. Наші фахівці виїжджали у відрядження на підприємство, виготовили документацію, склали відповідні креслення та калькуляцію витрат. Наш варіант, у порівнянні з іноземними пропозиціями, значно привабливіший. Така ж економічна робота проводиться і з Іршанським гірничо-збагачувальним комбінатом та Вільногірським гірничо-металургійним комбінатом.

Миколо Васильовичу, на носі, як то кажуть, зима. Робітників заводу турбує як «Більшовик» підготувався до цього періоду року.

М.В.: Ще на початку року на заводі був складений план, згідно з яким цехи підприємства підлягали ремонту і ретельній підготовці до зимового періоду, адже робочі приміщення понад 10 років не оновлювались. У виробничому плані була зроблена ставка на 24 та 29 цехи. От з них і почався ремонт. У 24-му вже перекладено понад 2400 м² даху, у 29-му понад 2500 м² із запланованих 4200 м².

Особлива увага утепленню приміщень: проводяться до ладу санузли, роздягальні, інші побутові приміщення. Крім того, за час нового керівництва була запроваджена програма по ремонту заводського обладнання. На сьогоднішній день полагожено понад 20 станків, ще 12 запущені та задіяні у виробничому процесі, хоча більшість з них простояли без роботи п'ять і більше років.

Запроваджена на заводі і програма енергозбереження. Як показують підрахунки, щомісяця «Більшовик» платить майже мільйон гривень щомісяця за використану електроенергію. Тому, у плані економії, визначені пріоритети. У приміщеннях встановлюються альтернативні джерела обігріву з використанням пило-матеріалів. Так, що будемо мати змогу суттєво зекономити гроші підприємства.

Спілкувався Андрій Кучеров

Правова інформація

ЯК ОБДУРИТИ КОЛЕКТИВ, або історія однієї афери з конкретними фактами

Згідно з Конституцією України громадяни мають право на участь у професійних спілках з метою захисту своїх трудових і соціально-економічних прав та інтересів. Професійні спілки є громадськими організаціями, які об'єднують громадян, пов'язаних спільними інтересами за родом їх професійної діяльності. Профспілки створюються без попереднього дозволу на основі вільного вибору їх членів. Усі професійні спілки мають рівні права (ст. 36 Конституції України).

Профспілка машинобудівників. Цифри і факти

Професійна спілка працівників машинобудування та металообробки України була створена установчою конференцією профспілки 16 липня 1990 року на базі організаційних ланок (обласних і первинних організацій) профспілки працівників важкого машинобудування колишнього СРСР, які були розташовані на території України. Станом на 1 січня 2011 року профспілка нараховує 175560 (сто сімдесят п'ять тисяч п'ятсот шістдесят) членів профспілки. На цю ж дату профспілка нараховувала 224 (двісті тридцять чотири) первинних організацій. Первинні організації профспілки розташовані в 22 адміністративно територіальних одиницях України за винятком 5 (п'яти) (Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Тернопільська області, м. Севастополь), визначених частиною другою статті 133 Конституції України. В 11 з них існують 10 обласних і одна міська в м. Києві організації профспілки, а в інших 11 областях, де немає середньої ланки профспілки, тобто обласної організації профспілки, 22 первинні організації профспілки прямого підпорядкування Центральному Комітету. Структурно профспілка входить до Федерації профспілок України.

Профспілковий маніпулятор

На заводі «Більшовик» традиційно існував профспілковий комітет, останнім очільником якого був Губський А.І., якого на останніх звітно-виборчих зборах ще у жовтні 2010 року було обрано на цю посаду. Проте, у зв'язку з виходом на пенсію (хоча це ніяк не перешкоджало б продовжувати громадську профспілкову діяльність) Губського А.І. було у грудні 2011 року усунуто з посади голови профкому рішенням самого профкому (голова профкому – це виборна посада, і повноваження можуть бути припинені лише загальними зборами або повноважною конференцією, і аж ніяк профкомом). Тим самим рішенням профком (протокол №15 від 08.12.2011 року) не маючи на те жодних повноважень «обрав» новим головою профспілкової організації Галана А.І., «забувши», що таке **право мають лише загальні збори**, або звітно-виборча конференція трудового колективу.

29.05.2012 року було укладено колективний договір поміж адміністрацією та профспілковим комітетом ПАТ «НВП «Більшовик» на 2012 рік, який був підписаний від імені трудового колективу підприємства «головою профкому» – Галаном А.І. Таким чином, головний документ, що захищає права працівників підприємства – колективний договір – було підписано з боку колективу особою, яку ніхто на це не вповноважував. Через це, юридично, колдоговір 2012 року не вступив в силу. І хоча практично на всіх підприємствах України колективний договір укладається **ЩОРІЧНО**, щоб максимально захистити права трудящих, проте на «Більшовику» профком про це «забув». Але не забув пан Галан ще у 2011 році піти до органів юстиції та зареєструвати **на своє ім'я (!!!)** юридичну особу з назвою «Первинна профспілкова організація ПАТ «НВП «Більшовик» (скорочено ППО ПАТ «НВП «Більшовик»)). І саме ця юридична особа і підмінила собою з того часу профком «Більшовика». З цього моменту у профспілковій діяльності на заводі й почалась плутанина, яка призвела до того, що колективний договір практично не легітимний та ніхто не поспішає укладати новий чинний документ.

Уже після повної підміни понять «профспілкова організація ПАТ «НВП «Більшовик» (трудоий колектив) та «первинна профспілкова організація ПАТ «НВП «Більшовик» (засновник та керівник Галан А.І.) – 10.04.2013 року на позачерговій конференції профспілкової організації ПАТ «НВП «Більшовик» головою (**увага!**) «Первинної профспілкової організації ПАТ «НВП «Більшовик» обрано Бондарчука С.Р. (протокол №2 від 10.04.2013 року). Членом ЦК профспілки працівників машинобудування та металообробки України від Київської міської профспілкової організації працівників машинобудування і металообробки обрано Галана А.І. **Трудоий колектив й не помітив, як у результаті такої юридичної казуїстики, замість профкому всього заводу в кабінетах профспілкових лідерів опинились представники окремої юридичної особи, зареєстрованої на ім'я одної фізичної особи.** В кишенях цих осіб опинилась печатка та право під-

пису. Делікатності ситуації додає факт, що за даними органів юстиції керівником «ППО ПАТ «НВП «Більшовик» і досі числиться Галан А.І.

А як має бути?

Наївний читач може подумати: «Ну то й що? Головне, щоб люди були хороші!» Все б добре, але на рахунок цієї юридичної особи вже кілька років перераховуються щомісяця десятки тисяч гривень членських внесків кожного працівника заводу, **а куди діваються ті кошти – знають лише ці «хороші» люди.**

Сама суть профспілкової діяльності полягає в тому, щоб покращувати умови праці кожного працівника підприємства, а не вдовольняти амбіції самопроголошених діячів «порулити». Головним документом, що регламентує стосунки всього трудового колективу з адміністрацією підприємства є колективний договір. Цей документ має оновлюватись щороку, щоб відображати поточний стан соціально-економічної ситуації в державі, в галузі та на самому підприємстві.

Профспілка не повинна бути п'ятим колесом у возі. Кожному органу притаманні свої функції. Правління має визначити стратегію підприємства, а профспілка має підставляти його керівництву плече, а не підніжку та дбати про кожного окремого працівника.

Законодавство дозволяє створювати первинні профспілкові організації у необмеженій кількості. Всі на рівних засадах. І вже ці первинні організації мають об'єднуватись та створювати профком підприємства, а не навпаки, як вийшло на «Більшовику»: **первинна профспілкова організація підмінила собою весь заводський профком і діючи від імені шановної профспілки «Машметал» та використовуючи неправдиву інформацію здійснило трудовий маніпуляції думками та уподобаннями трудового колективу.**

На сьогоднішній день на заводі працюють щонайменше чотири первинні профспілкові організації (три на самому заводі, одна у Жашкові, а є ще інші трудові колективи дочірніх підприємств). Жодна з них не має одноосібного права виступати від імені усього трудового колективу. **Має бути створений узгоджувальний об'єднаний орган, який повинен щороку подавати пропозиції до колективного договору. Будь-яке питання трудового колективу має вирішуватись узгоджено, а головним завданням профспілки має бути полегшення життя кожного працівника.**

(Продовження на 4 стр.)

Куточок пенсіонера

Як зміняться пенсії

20 вересня 2015 року набрав чинності Закон України від 17.09.2015 № 704-VIII, яким внесено зміни до статей 7 та 8 Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік». У зв'язку із цим з 1 вересня 2015 року в Україні змінився розмір мінімальної заробітної плати (1378 грн.) та прожиткового мінімуму для відповідних категорій громадян. Як це позначиться на пенсійному забезпеченні? Кому і чого очікувати?

Законодавче підґрунтя

Це пов'язано із зміною прожиткового мінімуму для осіб, що втратили працездатність, який з 01.09.2015 року становить 1074 грн. У відомостях жовтня, окрім перерахованої пенсії за жовтень буде доплата за вересень місяць. У листопаді пенсіонери одержать перерахований розмір місячної пенсії за листопад, який будуть отримувати в подальшому щомісяця.

Стаття 28 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» передбачає встановлення мінімального розміру пенсії за віком та доплати за понаднормовий стаж і визначаються з урахуванням прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, що втратили працездатність і складає 1074 грн.

Розрахунки пенсій

Мінімальні пенсії встановлюються при повному страховому стажі. Повний страховий стаж для пенсій призначених до 01.10.2011 – 25 років (для чоловіків) та 20 років (для жінок). А для пенсій, призначених після 01.10.2011 або перерахованих після цієї дати з урахуванням стажу та заробітку – 35 років (для чоловіків) та 30 років (для жінок):

- для інвалідів війни I групи – 3060,90 грн (1074 грн x 285 %);
- для інвалідів війни II групи – 2738,70 грн (1074 грн x 255 %);
- для інвалідів війни III групи – 2416,50 грн (1074 грн x 225 %);
- для учасників бойових дій – 1772,10 грн (1074 грн x 165 %);
- для учасників бойових дій та інвалідів війни, яким виповнилося 85 років – 3060,90 грн (1074 грн x 285 %).

Розмір пенсії у зв'язку з втратою годувальника на одного непрацездатного члена сім'ї має становити не менше 100% (1074 грн), на

двох – 120% (1288,80 грн), на трьох і більше – 150 % прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб (1611,00 грн). Якщо розмір пенсійної виплати менше, то таким особам надається щомісячна державна адресна допомога до пенсії у сумі, якої не вистачає до зазначених розмірів.

Розрахунки у разі втрати годувальника та інвалідам

Мінімальні розміри пенсій по втраті годувальника, які призначаються членам сімей військовослужбовців – 200 % (на кожного утриманця) – 2148 грн:

- для інвалідів I групи – 3060,90 грн (1074 грн x 285 %);
- для інвалідів II групи – 2738,70 грн (1074 грн x 255 %);
- для інвалідів III групи – 2416,50 грн (1074 грн x 225 %);

Увага! З 01 вересня 2015 року залишаться без змін розміри підвищень та доплат, які встановлено у фіксованому розмірі, а не у відсотках від прожиткового мінімуму.

Також не перераховуються розміри пенсій по інвалідності III групи та пенсій за віком осіб, що не мають повного страхового стажу згідно із статтею 28 Закону (за винятком осіб, які мають інвалідність I та II груп). У разі, коли щомісячний розмір пенсійних виплат, не досягає 949 гривень, таким особам надається щомісячна державна адресна допомога у сумі, що не вистачає до зазначеного розміру (постанова Кабінету Міністрів України № 265 від 26.03.2008).

Питання підвищення зазначених виплат буде розглядатись при формуванні державного бюджету на 2016 рік.

Микола Гармаш – старший юрист ПАТ «НВП «Більшовик»

(Продовження. Початок на 3 стр.)

Що каже Закон

Відповідно до положень ст.37 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» Профспілкові організації на підприємствах, в установах, організаціях та їх структурних підрозділах представляють інтереси своїх членів і захищають їх трудові, соціально-економічні права та інтереси. Свої повноваження первинні профспілкові організації здійснюють через утворені відповідно до статуту (положення) виборні органи, а в організаціях, де виборні органи не створюються, – через профспілкового представника, уповноваженого згідно із статутом на представництво інтересів членів профспілки, який діє в межах прав, наданих цим Законом та статутом профспілки.

Якщо на підприємстві, в установі або організації діє кілька первинних профспілкових організацій, представництво колективних інтересів працівників підприємства, установи або організації щодо укладання колективного договору здійснюється об'єднаним представницьким органом, який утворюється цими первинними профспілковими організаціями, за ініціативою будь-якої з них...

Первинна профспілкова організація, що відмовилася від участі в представницькому органі, позбавляється права представляти інтереси найманих працівників при підписанні колективного договору.

Микола Гармаш – старший юрист ПАТ «НВП «Більшовик»

«МАШИНОБУДІВНИК»

газета трудового колективу ПАТ «НВП «БІЛЬШОВИК»
Видається з грудня 1922 року українською мовою.
Наша адреса: 03680, Київ, проспект Перемоги
49/2 завод «Більшовик», редакція газети
«Машинобудівник».

Комп'ютерне, верстка та друк
виконані на обладнанні підприємства.
Реєстрація свідоцтво Кі №484 від
14.03.2000
Наклад 300 примірників.

Погляди та думки авторів не завжди
збігаються з поглядами редакції

Редактор А. Кучеров